

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 175

Warszawa, 19 stycznia 2024 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 159 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 116 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie składają wniosek:

- o wyrażenie wotum nieufności wobec Ministra Sprawiedliwości Adama Bodnara.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad wnioskiem upoważniamy pana posła Sebastiana Kaletę i pana posła Marcina Warchoła.

(-) Andrzej Adamczyk; (-) Waldemar Andzel; (-) Marek Ast; (-) Piotr Babinetz; (-) Barbara Bartuś; (-) Mariusz Błaszczak; (-) Jacek Bogucki; (-) Zbigniew Bogucki; (-) Joanna Borowiak; (-) Waldemar Buda; (-) Lidia Burzyńska; (-) Artur Chojecki; (-) Kazimierz Bogusław Choma; (-) Janusz Cieszyński; (-) Krzysztof Czarnecki; (-) Witold Wojciech Czarnecki; (-) Arkadiusz Czartoryski; (-) Katarzyna Czochara; (-) Władysław Dajczak; (-) Zbigniew Dolata; (-) Przemysław Drabek; (-) Elżbieta Duda; (-) Andrzej Gawron; (-) Szymon Giżyński; (-) Małgorzata Gosiewska; (-) Marcin Grabowski; (-) Marek Gróbarczyk; (-) Kazimierz Gwiazdowski; (-) Czesław Hoc; (-) Zbigniew Hoffmann; (-) Marcin Horała; (-) Paweł Hreniak; (-) Piotr Kaleta; (-) Sebastian Kaleta; (-) Maria Koc; (-) Henryk Kowalczyk; (-) Leonard Krasulski; (-) Anna Krupka; (-) Marek Kuchciński; (-) Władysław Kurowski; (-) Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk; (-) Ewa Leniart; (-) Joanna Lichocka; (-) Krzysztof Lipiec; (-) Grzegorz Lorek; (-) Marzena Anna Machalek; (-) Ewa Malik; (-) Jerzy Materna; (-) Marek Matuszewski; (-) Anna Milczanowska; (-) Daniel Milewski; (-) Jan Mosiński; (-) Michał Moskal; (-) Jacek Osuch; (-) Teresa Pamuła; (-) Bolesław Piecha; (-) Marcin Porzucek; (-) Grzegorz Puda; (-) Zbigniew Rau; (-) Paweł Rychlik; (-) Anna Schmidt; (-) Kazimierz Smoliński; (-) Agnieszka Anna Soin; (-) Katarzyna Sójka; (-) Artur Szalabawka; (-) Józefa Szczurek-Żelazko; (-) Paweł Szrot; (-) Stanisław Szwed; (-) Marcin Warchoła; (-) Jan Warzecha; (-) Rafał Weber; (-) Patryk Wicher; (-) Agata Wojtyszek; (-) Grzegorz Woźniak; (-) Ireneusz Zyska.

UZASADNIENIE

Działania Ministra Sprawiedliwości Adama Bodnara stanowią poważne naruszenia zasad porządku konstytucyjnego oraz prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Niniejszy wniosek jest niezbędny dla obrony integralności naszego systemu prawnego i zapewnienia przestrzegania Konstytucji oraz zasady państwa prawa jako fundamentów naszego społeczeństwa.

Pomimo, że Prezes Rady Ministrów Donald Tusk w swoim exposé deklarował, że *„Protestuję przeciwko ograniczaniu przez władzę wolności obywatelskich, protestuję przeciwko łamaniu przez rządzących zasad demokracji...”* oraz *„...protestuję przeciwko łamaniu przez władzę prawa w szczególności Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej...”*, to Minister Adam Bodnar dopuścił się szeregu rażących naruszeń prawa.

Próba odwołania Prokuratora Krajowego Dariusza Barskiego

Minister Adam Bodnar próbował bezprawnie usunąć prok. Dariusza Barskiego ze stanowiska Prokuratora Krajowego. Działania Prokuratora Generalnego z dnia 12 stycznia 2024 r., podjęte bez podstawy prawnej, polegające na stwierdzeniu, że Prokurator Krajowy Dariusz Barski pozostaje prokuratorem w stanie spoczynku na podstawie ustawy z dnia 9 października 2009 r. o zmianie ustawy o prokuraturze i niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 178, poz. 1375), oraz na wykreowaniu nieznanego prawu funkcji tj. „osoby pełniącej obowiązki prokuratora krajowego” są nielegalne. Minister Bodnar twierdzi, że opiera się na dokonanej analizie stanu faktycznego i prawnego, a także pozyskanych przez Ministerstwo Sprawiedliwości zewnętrznych opiniach prawnych od uznanych ekspertów i autorytetów prawniczych, jednak są to opinie pisane przez działaczy politycznych na zamówienie. Próba usunięcia Dariusza Barskiego ze stanowiska Prokuratora Krajowego przez Ministra Adama Bodnara jest zatem rażącym naruszeniem art. 14 §1 ustawy - Prawo o prokuraturze, który stanowi że prokuratora Krajowego odwołuje z pełnienia tej funkcji Prezes Rady Ministrów na wniosek Prokuratora Generalnego, ale po uzyskaniu pisemnej zgody Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Pogląd o nieobowiązaniu art. 47 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o prokuraturze jest ewidentnym pretekstem do osiągnięcia celu wbrew prawu. Formuła uznania zwykłym

pismem, że w ocenie Ministra powołanie na urząd Prokuratura Krajowego jest czymś niespotykanym w historii funkcjonowania prokuratury. Wskazana ustawa w art. 73 zawiera listę przepisów epizodycznych, wśród których nie ma art. 47. Co więcej w sprawie charakteru tych przepisów wypowiadały się kilkakrotnie sądy administracyjne, np. NSA w wyroku o sygn. I OSK 2234/17 stwierdził „Przepisy poczynszy od art. 25 Przepisów wpraw. dotyczą ściśle sytuacji prokuratorów i prokuratur. Przepisy te (...) nie mają charakteru przepisów przejściowych. Tam, gdzie przepis pełnić ma taką rolę, ustawodawca wyraźnie na to wskazuje”.

Pismo Prokuratora Generalnego Adama Bodnara z dnia 12 stycznia 2024 r. należy traktować jako nieopartą na jakiejkolwiek rzeczywistej podstawie prawnej próbę pozbawienia Prokuratora Krajowego możliwości wykonywania funkcji w drodze obejścia ustawowego mechanizmu odwoływania z tego stanowiska określonego w Prawie o prokuraturze, a wymagającego dla swej skuteczności zgody Prezydenta RP. Dlatego też działanie Adama Bodnara wraz z Prokuratorem Jackiem Bilewiczem, jako uzurpatorem i innymi osobami stanowi zamach na konstytucyjny ustrój Rzeczypospolitej Polskiej. Dążą oni do wprowadzenia systemu, gdzie nie obowiązuje ustawodawstwo, lecz wola polityczna osoby sprawującej władzę. Zagraża to bezpieczeństwu powszechnemu, podważa demokrację i porządek konstytucyjny. Wprowadza również gigantyczny chaos w życie społeczne. Dowolne kwestionowanie zasad prawa, gwałcenie norm konstytucyjnych i ustawowych przez osoby sprawujące tak wysokie funkcje jak Minister Sprawiedliwości doprowadzi do zapaści nasz kraj.

Oprócz powyższego należy wskazać na szereg pozostałych naruszeń Konstytucji RP. Naruszenie art. 32 ust. 1 w zw. z art. 60 Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 r. polega na tym, że zastosowano nie znany ustawie tryb odwołania ze służby prokuratorskiej w stanie czynnym i finalnie z pełnienia funkcji Prokuratora Krajowego, nie wskazując przy tym podstawy prawnej przeniesienia w stan spoczynku, uznania pozostawania w stanie spoczynku, czy też uznania że nie doszło do nawiązania stosunku służbowego prokuratora, naruszając w ten sposób konstytucyjne prawo do pozostania w służbie publicznej. Prawo dostępu do służby publicznej obejmuje nie tylko sam moment wstąpienia do niej, ale również ewentualne przekształcenie stosunku służbowego i zwolnienie ze służby (NSA – I OSK 1133/18). Kryteria określające zasady jednakowego dostępu nie mogą być arbitralne (TK – SK 43/06). Prawo z art. 60 Konstytucji RP musi mieć charakter realny (TK – SK 14/98).

Nie dziwi zatem, że postawie Ministra Sprawiedliwości sprzeciwili się zastępcy Prokuratora Generalnego, prokuratorzy prokuratury krajowej, prokuratorzy regionalni i naczelnicy pionów ds. zwalczania przestępczości zorganizowanej i korupcji. Przez lata Adam Bodnar mówił o tym, że prokuratorzy w swojej służbie winni być niezależni, a w sytuacji gdy taką postawą wykazał się Zastępca Prokuratora Generalnego Robert Hernand, uznał, że powinien odpowiadać on dyscyplinarnie za obcesowe krytykowanie jego osoby, które wywołało u niego poczucie dyskomfortu jak stwierdziło w komunikacie Ministerstwo Sprawiedliwości.

Adam Bodnar w niespotykanej dotychczas skali używa uprawnień Prokuratora Generalnego, a wręcz je przekracza próbując ręcznie sterować prokuraturą wbrew przepisom ustawy Prawo o prokuraturze. Stoi to w sprzeczności ze składanymi deklaracjami o woli rozdzielenia funkcji Prokuratora Generalnego od Ministra Sprawiedliwości. Jedną z obietnic obecnego rządu było to, że stosowne przepisy zostaną uchwalone w 100 dni od wyborów z dnia 15 października. Na dzień składania niniejszego wniosku upływa 95 dzień w harmonogramie, który wyznaczyła sobie sama koalicja rządowa, a zamiast chociaż projektu zmiany ustawy mamy do czynienia z odwrotnością przedwyborczych deklaracji. Hipokryzja i złamane słowo są kolejnym powodem dla wyciągnięcia odpowiedzialności politycznej od ministra, który postępuje niezgodnie z deklaracjami składanymi przed objęciem urzędu.

Odwwołanie Prokuratorów z Krajowej Rady Prokuratorów

Decyzja Ministra Adama Bodnara w zakresie odwołania Prokuratorów z Krajowej Rady Prokuratorów jest niezgodna z art. 42 ust. 6 ustawy Prawo o prokuraturze wg którego *„Mandat wybieranego członka Krajowej Rady Prokuratorów wygasa przed upływem kadencji w razie: 1) śmierci; 2) zrzeczenia się mandatu; 3) złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia lustracyjnego, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu; 4) odwołania przez organ, który dokonał wyboru 5) wygaśnięcia albo rozwiązania stosunku służbowego prokuratora.”*.

Minister Bodnar nie miał uprawnienia do odwołania prokuratorów, którzy zostali **powołani**. Ustawa wyraźnie wskazuje, iż możliwość taka dotyczy tylko prokuratorów, którzy zostali **wybrani**.

W dniu 28 grudnia 2023 r. Zebranie Prokuratorów Prokuratury Krajowej podjęło uchwałę w sprawie działań Prokuratora Generalnego dotyczących Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, w którym wyrażają sprzeciw wobec działań podejmowanych przez Prokuratora Generalnego odnoszących się do zmiany składu Krajowej Rady Prokuratorów – w trakcie trwającej kadencji. Wskazując, że zgodnie z art. 42 § 1 ustawy Prawo o prokuraturze, Prokurator Generalny nie był uprawniony do podjęcia tych działań. Zgodnie z art. 42 § 5 Prawa o prokuraturze Krajowa Rada Prokuratorów jest organem kadencyjnym, a jej kadencja trwa 4 lata, a wygaśnięcie mandatu może nastąpić jedynie w przypadku określonych w ustawie, wśród których nie ma odwołania członka Krajowej Rady Prokuratorów powołanego przez Prokuratora Generalnego. Zebranie Prokuratorów Prokuratury Krajowej stwierdza, że „odwołania” Prokuratorów Prokuratury Krajowej nie wywołały skutków prawnych, albowiem wskazana przez Prokuratora Generalnego podstawa prawna nie odnosi się do członków Rady, którzy są powoływani w skład, a w konsekwencji nie doszło również do powołania nowych prokuratorów.

Odwołanie 144 prokuratorów z delegacji

Kolejnym działaniem Ministra Sprawiedliwości Adama Bodnara znacząco obniżającym skuteczność pracy prokuratury, a wręcz możliwe sparaliżowanie jej prac jest polecenie wydane Prokuratorowi Krajowemu Dariuszowi Barskiemu o wycofaniu z delegacji 144 prokuratorów. Minister Adam Bodnar decyzją z dnia 4 stycznia 2024 r. polecił Prokuratorowi Krajowemu odwołać z delegacji do Prokuratury Krajowej łącznie 144 prokuratorów przed końcem kadencji pomimo, iż nie posiada takich uprawnień. Jak okazuje się, prokuratorzy ci prowadzą niezwykle skomplikowane, nierzadko międzynarodowe, śledztwa, w których występują setki, a w niektórych tysiące pokrzywdzonych. Jak wskazała w swoim komunikacie Prokuratura Krajowa „Jednoczesne odwołanie 144 prokuratorów, którzy wykonują swoje obowiązki służbowe w Prokuraturze Krajowej oraz w Prokuraturach Regionalnych spowoduje negatywne i nieodwracalne skutki prawne dla prowadzonych postępowań, a w szczególności występujących w tych sprawach osób pokrzywdzonych.

Przykładowo na skutek polecenia Prokuratora Generalnego Adama Bodnara i odwołania z delegacji w Prokuraturze Krajowej praktycznie przestanie istnieć Departament Cyberprzestępczości i Informatyzacji zajmujący się nadzorem oraz koordynacją najpoważniejszych postępowań dotyczących cyberprzestępczości, które mają szczególne

znaczenie w dzisiejszych czasach. Podobnie sytuacja wygląda w Biurze Współpracy Międzynarodowej, które ostatnio zajmowało się m.in. sprawą ekstradycji z Dubaju podejrzanego Sebastiana M.”

Zablokowanie konkursów w Krajowej Radzie Sądownictwa

Minister Adam Bodnar w dniu 15 grudnia 2023 r. skierował do konsultacji publicznych projekt zmian rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 czerwca 2019 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych, w którym chce ominąć ustawę i dać władzę wyłączania sędziów powołanych po 2018 r. urzędnikom sądowym. Rozporządzeniem chce regulować kwestie, które już są uregulowane ustawami. Jest to kpina z Konstytucji, polegająca na jednoosobowej zmianie materii ustawowej, bez udziału Sejmu czy Prezydenta.

Ponadto zdecydował o nieogłaszaniu konkursów na stanowiska sędziowskie i zapowiedział skierowanie do Sejmu projektu ustawy, który będzie przewidywał nowy tryb wyboru członków KRS. „Zamrożenie KRS” to pomysł, który sparaliżuje prace sądów. Szkodzi tym samym obywatelom, którzy czekają na rozstrzygnięcie swoich spraw w sądach. Takie działanie doprowadzi do przewlekłości pracy sądów. Również zapowiadana weryfikacja sędziów narusza art.179 Konstytucji oraz prerogatywy Prezydenta, który powołuje sędziów wskazanych przez KRS. W demokratycznym państwie prawa każda zmiana dotycząca sądownictwa powinna być dokładnie przeanalizowana pod kątem zgodności z prawem, z poszanowaniem podstawowych zasad konstytucyjnych.

Pismo do sędziów

Minister Sprawiedliwości Adam Bodnar w dniu 13 grudnia 2023 r. skierował do polskich sędziów okólnik, w którym wywiera presję aby ignorowali polską Konstytucję i uznali zwierzchność nad polskim ustrojem politycznych trybunałów TSUE i ETPCz. Jest to działanie niezgodne z art. 178 Konstytucji RP poprzez ingerencję w niezawisłość sędziów. Jednostronne dyktowanie treści orzeczeń przez Ministra Adama Bodnara, niezawisłym sędziom w Polsce jest wysoce niezgodne z zasadami niezależności sądownictwa i podstawowymi normami demokratycznymi. Sędziowie powinni działać niezawisłe od wpływów politycznych, administracyjnych czy innych zewnętrznych presji.

Tzw. Dekret Bodnara

W dniu 15 grudnia 2023 r. Minister Adam Bodnar skierował do konsultacji projekt rozporządzenia - Regulamin urzędowania sądów powszechnych, w którym nakazuje wyłączenie sędziów powołanych po 2018 r. oraz wskazuje, że muszą oni uwzględniać orzecznictwo TSUE i ETPCz. Jest to jawne łamanie art. 187 Konstytucji RP. Minister Bodnar za pośrednictwem rozporządzenia proponuje zmianę regulaminu funkcjonowania sądu w sposób, który prowadziłby do wykluczenia konkretnej grupy sędziów. Planowane wykluczenie około 3000 sędziów powołanych do orzekania przez Prezydenta RP, stoi w sprzeczności z zasadami Konstytucji. Przedstawione propozycje zmian w Regulaminie urzędowania sądów powszechnych stanowią zagrożenie dla podstawowych zasad ustrojowych państwa, godząc w prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości. Konsekwencją wejścia w życie przedmiotowych zmian może być naruszenie zasady bezpieczeństwa prawnego oraz zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa. Projekt spotkał się ze zdecydowaną krytyką Krajowej Rady Sądownictwa, która zgodnie z art. 186 ust. 1 Konstytucji stoi na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów. W swojej opinii wskazała, że „projekt sformułowany został wyraźnie w celu bezpośredniego naruszenia konstytucyjnej zasady niezawisłości sędziów (art. 178 Konstytucji), co jest sprzeczne także z standardami europejskimi oraz zasadą demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji). Przedstawione propozycje zmian w Regulaminie urzędowania sądów powszechnych stanowią zagrożenie dla podstawowych zasad ustrojowych państwa, godząc w prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości. Konsekwencją wejścia w życie przedmiotowych zmian może być naruszenie zasady bezpieczeństwa prawnego oraz zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa.

Opiniowany projekt stanowi w swojej istocie bezpośrednią próbę naruszenia niezależności sądów i niezawisłości sędziów oraz ich podporządkowania poleceniom Ministra Sprawiedliwości, lekceważąc treść art. 178 ust. 1 Konstytucji, z którego jednoznacznie wynika, że sędziowie w sprawowaniu swojego urzędu podlegają tylko Konstytucji i ustawom.

Minister Sprawiedliwości uzasadniając projekt przedstawił proponowane w nim rozwiązania jako preludium do późniejszych zmian na poziomie ustawowym, co dobitnie świadczy o planowanym wkroczeniu aktu wykonawczego Ministra Sprawiedliwości w materię zastrzeżoną dla ustawy.

Minister Sprawiedliwości nie uznaje postanowień aktu wyższego rzędu niż projektowany i kwestionuje zasady wprowadzone do polskiego systemu prawnego w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3).

W związku z powyższym rozporządzenie jest rażąco sprzeczne z zasadami formułowania tego rodzaju aktów wyrażonymi w art. 92 ust. 1 i 2 Konstytucji oraz z zasadą praworządności wynikającą z art. 7 Konstytucji, gdyż ingeruje w materię ustawową wbrew upoważnieniu i treści obowiązującej ustawy. Czyni to w sposób nieudolny, sprzeczny z przepisami obowiązujących ustaw, Konstytucji oraz wyrokami Trybunału Konstytucyjnego.

Projekt Ministra Sprawiedliwości podważa szereg zasad ustroju Rzeczypospolitej Polskiej i jest w sposób jaskrawy sprzeczny z aktami prawnym wyższego rzędu oraz orzeczeniami polskiego Trybunału Konstytucyjnego – w szczególności z wyrokiem z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie K 12/18 potwierdzającym zgodność określonej w ustawie procedury wyboru członków do Krajowej Rady Sądownictwa z Konstytucją, w tym z art. 187 ust. 1 pkt 2 Konstytucji.”

Prokurator i senator w jednym – wygasł własny mandat

Minister Sprawiedliwości Adam Bodnar pismem z dnia 29 grudnia 2023 roku przejął do osobistego prowadzenia sprawy cywilne dotyczące bezprawnych zmian w mediach dokonywanych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Tymczasem sprawuje mandat senatora, co wyklucza pełnienie roli prokuratora. Zgodnie bowiem z art. 103 ust. 2 w zw. z art. 108 Konstytucji RP nie można łączyć urzędu prokuratora oraz senatora czy posła. Ponadto rola Prokuratora Generalnego wyklucza możliwość sprawowania funkcji stricte prokuratorskich. Działania te budzą uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa przekroczenia uprawnień.

Aprobata dla bezprawnego zamachu na media

Minister Adam Bodnar stwierdził, że działania Ministra Sienkiewicza w zakresie bezprawnego zamachu na media były zgodne w prawem, mimo iż 2016 r. będąc Rzecznikiem Praw Obywatelskich osobiście składał wniosek do TK, w którym sprzeciwił się by Minister

Kultury jednoosobowo mógł powoływać i odwoływać zarządy mediów publicznych. Sąd rejestrowy odmawiając wpisu do rejestru (sygn. akt 65925/23/964) zwrócił uwagę, że Adam Bodnar jako RPO w piśmie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (VII.603.1.2016.AJK) wskazał, że mimo wyroku TK z 13 grudnia 2016 r. (K 13/16) przepisy art. 27 ust 3 i art. 28 ust 1 ustawy o Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji nie utraciły mocy. Tymczasem uchwała Sejmu, na którą powołał się Minister Sienkiewicz dokonując bezprawnego zamachu na media właśnie ten wyrok wskazywała jako podstawę dla bezprawnych działań Ministra Kultury. Pomimo tak oczywistego stanu prawnego i faktycznego Minister Sprawiedliwości Adam Bodnar zaakceptował te bezprawne działania.

Brak decyzji w zakresie zwolnienia z aresztu posłów Mariusza Kamińskiego oraz Macieja Wąsika

Prezydent RP Andrzej Duda w dniu 11 stycznia 2024 r. zdecydował o wszczęciu postępowania ulaskawieniowego wobec posłów Mariusza Kamińskiego i Macieja Wąsika. Jednocześnie Prezydent zwrócił się także do Prokuratora Generalnego Adama Bodnara, aby zawiesił wykonywanie kary i zwolnił posłów z aresztu na czas postępowania ulaskawieniowego. Art. 568 Kodeksu postępowania karnego przewiduje m.in. dla Prokuratora Generalnego prawo wstrzymania wykonania kary lub zarządzenia przerwy w jej wykonaniu do czasu ukończenia postępowania o ulaskawienie. Zwolnienie z aresztu posłów Mariusza Kamińskiego i Macieja Wąsika uzależnione jest tym samym od dobrej woli Prokuratora Generalnego Adama Bodnara, do niedawna Rzecznika Praw Obywatelskich, a przez lata związanego jako wiceprezes, także z Helsińską Fundacją Praw Człowieka. Może to zrobić w każdej chwili. Warto w tym kontekście wskazać, że Sąd Okręgowy w Radomiu wydał nakaz, aby Mariusz Kamiński był przymusowo dokarmiany, albowiem stan, w którym się znalazł, zaczyna zagrażać jego życiu i zdrowiu. Taka procedura jest wdrażana, gdy sytuacja jest poważna. Tym samym zarządzenie przez Adama Bodnara przerwy w odbywaniu kary przez Mariusza Kamińskiego oraz Macieja Wąsika wydaje się być jak najbardziej zasadne, a decyzja powinna być podjęta jak najszybciej. Niestety z informacji medialnych wynika, że Minister Sprawiedliwości i Prokurator Generalny nie ustosunkował się do wniosku Prezydenta. Mimo tego, że media podają, że Adam Bodnar podjął decyzję i nie zarządził przerwy w odbywaniu kary, z jego strony nie ma żadnego oficjalnego komunikatu, co utrudnia dalsze procedowanie sprawy i naraża Mariusza Kamińskiego i Macieja Wąsika na

drastyczne pogorszenie stanu zdrowia w związku z prowadzonym przez nich protestem głodowym.

Żądanie postępowań dyscyplinarnych w Sądzie Najwyższym

Minister Sprawiedliwości Adam Bodnar skierował pismo do Rzecznika Dyscyplinarnego Sądu Najwyższego Andrzeja Tomczyka z prośbą o ocenę czy działanie Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w sprawie posła Mariusza Kamińskiego stanowi naruszenie prawa. Jego zdaniem działanie tej Izby budzi wątpliwości co do prawidłowości i obiektywizmu orzekania. Zażądał w nim postępowań wyjaśniającego. Tymczasem ta Izba jest jedynie właściwa do oceny decyzji Marszałka Sejmu o wygaszeniu mandatów posłów Mariusza Kamińskiego i Macieja Wąsika. Tego rodzaju zachowanie stanowi bezprawną próbę wywarcia presji na niezawisłych sędziów i nosi znamiona ręcznego sterowania sądownictwem.

Przystąpienie Polski do Prokuratury Europejskiej

Pierwszą decyzją Ministra Bodnara zakomunikowaną publicznie było poinformowanie o woli przystąpienia Polski do mechanizmu Prokuratury Europejskiej. Na wstępie należy zaznaczyć, że tryb i tempo podjęcia prac nad przystąpieniem Polski do tego instrumentu przeczy podstawowym zasadom zawierania umów międzynarodowych. W sytuacji, w której Polska mogłaby negocjować warunki przystąpienia do mechanizmu, na przykład poprzez modyfikację zbiurokratyzowanych procedur, Minister Bodnar zgłosił bezwarunkowy akces. Stawia to Polskę w roli petenta, państwa niezdolnego do formułowania własnych postulatów, a jedynie dostosowującego się do narzuconych przez zewnętrzne instytucje i państwa trzecie regulacji. To decyzja o doniosłym znaczeniu, ponieważ poprzez jej realizację następuje oddanie części suwerenności Polski. W sytuacji, gdy na forum UE podejmowane są próby przekazania Prokuraturze Europejskiej spraw z zakresu np. mowy nienawiści, decyzja ta rodzi ryzyko, że wobec polskich obywateli stosowana będzie cenzura i zastraszania ideologiczne. Prokuratura Europejska ma za zadanie aktualnie ścigać oszustwa finansowe na szkodę Unii Europejskiej. Jednak decyzja o przystąpieniu do niej nie została poprzedzona analizą czy lepiej nie radzą sobie z tym zagadnieniem polskie organy. Brak stosownych analiz wskazuje,

że wskazana decyzja została podjęta wyłącznie z motywacji politycznych i służebnych wobec Unii Europejskiej i dominujących w niej państw. Prokuratura Europejska na koniec 2021 r. prowadziła 173 sprawy związane z nadużyciami finansowymi gdzie łącznie ujawniono wyłudzenia VAT na kwotę 2,5 mld €. Postępowania te obejmują 22 państwa które przystąpiły do Prokuratury Europejskiej . W tym czasie w Polsce najpoważniejszych śledztw VAT-owskich było 20 i łącznie Prokuratura Krajowa ujawniła wyłudzenia VAT na kwotę ponad 4 mld zł, czyli ok 1 mld €.". Prokuratura Europejska obejmująca 22 państwa prowadziła sprawy gdzie „szkoda” w podatku VAT wynosiła zaledwie 2,5 razy więcej w porównaniu ze „szkodą”, z którą mierzyły się polskie organy ścigania (dane z epo.europa.eu).

Wszystkie opisane powyżej działania obecnego Ministra Sprawiedliwości Adama Bodnara wskazują, że konsekwentnie łamie on prawo i lekceważy zasady konstytucyjne, działa na szkodę interesów Rzeczypospolitej Polskiej oraz jej suwerenności i bezpieczeństwa. W związku z powyższym niniejszy wniosek o wyrażenie wotum nieufności wobec Ministra Sprawiedliwości Adama Bodnara jest zasadny.